

Heřman

Chromý

basně

Chlapec rock

Měli mě víc pohlavkovat
nebo rozčesávat pěšinku
o co jim vlastně kráčelo
o věčně rozflákaný kolena
nebo o slušivý obleček

Vyrazit z vyžleto dušičku
to ano
ale zastavit náhle vyhrnuvší slzy umouněnce
to ne
a takhle se svíčkou u nosu
nechápatě a trucovitě kopnul si vztekle
do první plechovky
chlapec rock
a takhle bez svíčky orodovnice
šlapal si do veřejného hrobu
Beethoven

Jen naslouchajte
přeartikulované nádheře slov ve fracích
pod rozžatými lustry
mám nebo nemám být
slušný dítě
neméně vycepovaný doby

A takhle se to táhne má
od Šalamounovy písničky
pavoučí nitka rocku

V mé hře vibrovaly plácky
a šedá nuda chodníků
utápaný nebe
a pláň plně děr a vajglů
a v děravých kapsách
bílý vycházkový
přehlídkový písek
jak se chovat a sběr papírů
a slavnostní rachejtla ve školním bijáku

Bože soudruzi zaředit rychlost
 a hurá
 ze stejnokrojů

Rozbité hlásiče požárů ječí
 kradou housky podpalují dvorky
 s pionýrskými šátky na ústech
 slyšíte
 nasírujeme nervy rocku
 v rozsekaný rychloprádelně citů
 to už není onen
 pastelový jazz
 z mezinárodního rychlíku symfoniků
 to už není bílá pomuchlená peřina
 a nedopitý smutek rána
 černá trubka
 a sladký pysky lásky
 hořkost k nespláchnutí
 uvězněná touha
 to je
 deflorace sálů

Ustup berane
 drž pořádně hlavinku
 exhalace křečí
 musíš nahoru
 a do partaje
 a na brigády
 a na výbory
 musíš
 škube to spoutanými spratky
 hází to s nimi
 ode zdi ke zdi
 ze dne na den se to v nich fackuje
 co je láska
 zrychlený orgasmus holky
 co je touha
 vyplivnutá žvejkačka z automatu
 nebo ufetu práce
 co je budoucnost
 necejtit se sám
 v mastný tlačence večerního davu

co je politika
 vydupávat v beránčím kožichu vlka cajdáky
 co je to místo na světě
 kousek fleku pod stolem
 vedle zpitého kamaráda
 blábolícího
 to ti povolej ?

Ve vzduchu pendlují
 policajtský houkačky
 reboj se
 ten kravál v tobě
 to je rock
 nedělitelný
 Dobrý den New Yorku
 Dobrý den Moskvo
 Sbohem
 zmltající se světe
 chlór propaguje vody
 prach světélkuje z očí
 snog užírá vůně
 chobotnice
 předstírají lidský život
 i to je rock
 děsivý rock odkudsi ze stodoly u Pšo_vana
 kdesi v Československu
 kde pod napětím
 utapaných miliónů
 polykající své každodenní
 rajske tabletky
 šlape si mezi nimi
 a s nimi
 rozvedené
 pačesaté dítě
 rock

Stále dokola

Stále dokola
přátelé a nepřátelé
přítel štěnice
přítelkyně tajné očko
na každém rohu nepřítelíčkové
a jiní a jiní
kterým nepoklepu na rameno
nepozvu je na pivo
nedohodnu si s nimi pěkný den
mne už neznepokojují

Jen ať se dívají
jak se milujeme
jen ať slyší
co si o nich myslíme
strategické zbraně zisky monopolů
třídní boj bůh
stále dokola
jedni se chrání před komunisty
komunisti zase před nimi
a všichni bojujeme za lepší sítčky
proti sobě

Stále dokola
a jedensí musí vybrat
přítele ženu
nepřítele
ti na které zbyly obyčejné hole
a kteří v tom lítají
tisícerá prohlášení a rezoluce
a tak dále
z dobré vůle přátel a nepřátelů
stále dokola

Až se udám
až se zatknou až se vyslechnou
až se odsoudím
až se ochráním před sebou samým
a rozeženu všechny demonstrace
které se nekonají
a zalátím všechny stávkující
kteří nestávkují
a obklíčím všechny intelektuály
kteří nepřemýšlejí
pak bude na světě
o jednoho lumpa méně
nebo chcete-li
o jednoho grázla méně
který měl rád
policajty
nebo chcete-li
orgány
na trošku jiném místě

Když

Když jsem byl malý
 chtěl jsem být panem prezidentem
 sice jsem od rána do večera
 lítal po ulicích
 a zdrhal ze sámošky se štípnutejma žvejkačkama
 v proslulém převleku Hrbáče Jean Marais
 a v pubertě jsem se dokonce proměňoval
 v pověstné kozy do osmnácti let nepřístupnými
 samotné Sofie Lorenové
 no ale nakonec zvítězilo
 prezidenství

S nejkrásnější prezidentskou holčkou
 jaká se kdy objevila v letenským tunelu
 mezi vejfuky
 snili jsme spolu na chodníku
 jak usedneme na Hradě
 a kynuli jsme přítom holubům
 vesele trousícím na naše hlavy
 pronášeli jsme sáhodlouhé projevy
 se zkaženými žaludky a šišlavými úsměvy
 dokud nás nevyhnali boucháním na dveře
 ze záchodu

~~První~~ jmenovala Eliška Tůmová
 první
 a já Heřman Chromý
 druhý
 no a později jsem se vzdal kandidatury
 Tůmová emigrovala do Kanady
 a já se spokojil
 s elektricky vyhřívanou židlí
 děti Elišky si teď hrají na Kanaďanky
 a moje na řezníky a na Remky

Beatnická z Letné

A prádelník z našeho okna
 okna pod půdou
 se řítíl dolů na dvorek
 kde věčně postáva_l tatka naší domovnice
 Nenáviděli židy a komunisty
 ač vzorně platili příspěvky
 po sešupu v osmačtyřicátým

Voda z prádelňáku stříkala na všechny strany
 tatka se zatrpklou duší
 správcová pajdala na obě dvě
 v neodmyslitelných teplákách
 které se nadouvaly jako balóny vzducholodě
 vzducholodě se zkaženým vzduchem
 šklubnul pružce hlavou k naší obloze
 po níž se pronášovalo prádýlko z celý naší ulice
 špekově provoněný místní udírnou
 jejíž vytříbený salámový puch
 stejně jsme se cpali jenom koninou
 šmejdlil kolem nás a hrnul sliny na jazyk
 a sliny naší ulice měly daleko do vytříbenosti
 Často mířila matka na otce
 kudlou

zalezlí v řiti bytu drkotali jsme bradičkami
 možná že si pamatuju stůl bíle prostřený
 ticho křehké šálky tlumené úsměvy
 květiny návštěvy děkuji prosím
 možná

kýbloval jsem se totiž z kovový rodiny
 z plátna jsem zobal udatné rudoarmějce
 a čuchal ke konům které vyváděli
 A neměl jsem ani páru o čokoládě
 a elegantních uniformách spojenců
 o tom prvním Tuzexu pro kurvičky

Doma

okolo věčně hladový a nenažraný plotny

stavíme přehradu zapalujeme martinky
 nadřzení nadšením
 ale zpod pokliček už lezou strach a zvědavost
 svrab korejský horečky železná opona
 a veselé přídělové průjmy
 po kterých rajscky prdíme

A v těch blažených chvílkách
 bezstarostných svinářnišek nás praští přes čumáky
 Stalínova sart
 a Gottwald mizí v nekonečně dlouhých frontách
 k jeho katafalku a žuškáni
 kterému nerozumím ale mám je až v ohryzku

Gerój
 muki

Gerój
 muki

mlč krávo co by si chtěla mlč
 matka se k otcí s kudlou hrozivě blížila
 židáku
 židáku
 dětetví mi cuká až v ohryzku
 až v ohryzku
 a tatkův úlek z masožravé hordy prádla
 prádla s pěnou u huby
 a vzteklým šepotem Prahy hystericky prskající za záclonami
 Láčkoví se rvou jak koně
 ta cikánská hajtra zase schrastila dalšího bastarda
 a Strejčkovi schrastili na Spartaka
 ale Cenda no víš ten Živnostník z Náměstí míru
 ten sgrězává v lochu jó
 začnou se u nás vyrábět žvejkačky
 zaplatpánbů za ty potraty
 nevím co bysme si se starym počali
 to prej kvůli socialismá
 krása bez závoje závoj bez krásy nebě co

A uzenáč zabalený do karibský krize
 a nemožná vobsluha v plzeňskym dvoře
 tatkovu zděšení z masožravé hordy která se na něj řítíla

zdeformovat jeho placaté myšlení
 sinals bobtnalo v kalhotách plných vykrmených kejt
 a příspěvků
 říčelo chtějí mě zabít
 židi špinavý podělaný komunistický
 chtějí mě zabít
 a ten žid špinavý komunistický není vlastně židem
 ale když zpěv tak v nadávkách
 a když komunista tak soboty neděle vztahu
 a když kariéra
 tak čtrnáct stovek hrubého a alimenty
 a brigády a schůze a školení
 a vůbec děvkař z vypočítavosti
 a toto jako básnické přirovnání
 kvůli té židovce špinavé komunistické
 která je vlastně čistokrevnou židovkou
 a v lágru ji zaplynovali celou familii
 a tak přišla k pěknému a suchému a velkému bytu
 a proto ta vypočítavost z děvkařství
 a, toto jako meta fóry
 a fronty na nucáku a štrikování svetrů
 až do rána bílého
 a facek nepočítaně a nervy v kýblu

Gumové knedlíky které se novopečená osmnáctiletá
 kuchařka nikdy nenaučí vařit
 blinkám tajně do hajzlíku neboli do klózetu
 židáku
 židáku
 až v ohryzku
 až v ohryzku
 za zády slyším ještě zvuk svištícího biče poštáckého vozky
 drnčící zvonky hulákající domovníky
 pachut krazených bonbónů
 zuřivý dech vyrušených mileneckých párků
 kdesi pod stropem se houpá sladký tombolový dort
 hraju si s beatrem na maminka a na tatínku
 ale mlátíme se jako oni nazí v pavlačovém Shakespeareovi
 vřískáme na sebe směšně a rozlícení
 táhne ze mne pokoutný alkohol a krazené peníze

zježené kočičí mňoukání na rozpálené střeše
 vyhořelého dmu
 couro náno kurvo
 ještě teď sá tím topím v kamnech v chlívku duše
 couro
 náno
 kurvo

ale taky slyším o komunisty který teď na starý kolena
 počítá co by se ještě dalo trhnout
 hochu vědycky měj před sebou tu hvězdu tu hvězdu
 a když se ti to nelíbí sbal si svejch pár švestek
 a plav šmejde

Fřekřtění Kristusátka zoufale hledají metaforu
 pro kterou žijí
 na pupenčí šnůře se houpá sladký tombolový dort
 rozřezaný kudlou
 tou hrozivou kudlou která už dávno zapadla v matce
 a kterou teď mířím proti sobě
 a možná i proti vám
 jen prosím vás
 nešvindlujte očima
 prádelník z našeho okna
 okna pod pídou
 visí ve vzduchu

Dohola ostříhaným metaforám

není do řeči

červený autobus

jaro léto podzim zima

je státní

a tedy bez domova

My rajskou dáváme si hrát

jaro léto podzim zima

doma

a dohola ostříhaným pereme žakety

fotři si dávají do trumpety a máme jsou

červeným inkoustem jaro léto podzim zima

skřípáme v životopisném kalendáři

a dohola ostříhaným Majakovským

červená omáčka vychovatelů

jaro léto podzim zima

neříká nic

a už vůbec nezpívá

a mě mě jako nasranýmu světu

to není

není dohola

Hledal jsem vaše jména
v bezejmenné uniformitě vašich šatníků
v anonymním rachotu popelnice
převrženým na vztek přežrané a chrápající noci
v nekonečném počtu čárek
na tácku prožvaněných dní
ve zmatených polomodlitbách gramofonových srdcí
vyplivnutých kouapjútry
ve vašem dlouhovlasém smutku
uprosřed nablýskaných hlavních hesel
a rodičovských vesel
bezradně pro všechno hlasujících
jsem hledal vaše jména
jako bych hledal sebe
neztraceného a neztraceného
na plachtách černobílého optimismu
nezarovnaného do sektorové řady blahobytu
destilátů ideopiátů
hledal jsem
naše jména
vlastně jejich
neopakovatelnost

Čingizi Ajtmatovovi

Čingizi Ajtmatove

labutě z Issyl Kuaen

u nás nelétají

Jsme zemí schůzí

a práce která na ně vydělává

Básníci to vše oslavují řečí

již nikdo nerozumí

Děti se učí lhát od malička

konečně lidská přirozenost

Kam se podíváš

nic není bílé

ale ani černé

Poslední učitelé

se buď uchlastali

anebo dožívají v zapomnění

A přece ty labutě

v nás lidech křížují

Jen jim nechat peří

a nebát se jejich prostoty

ale ani cizí sprostoty

která s držkou plnou chleba

hamtá cizími životy

bez úcty

Přece ty labutě..!

Čím jsem čím jsem
 vysílá rádiovka Hvězda
 čím jsem čím jsem čímčarárači_mčimčimčim
 čím jsem čím jsem čímčaráračim
 zpíval Ringo Hvězda

Aléta běží vážení
 přepojujeme do restaurace U modré hvězdy
 Čím jsem
 kondenzovaným pacholíčkem
 dračicí Vitana
 s malovanou herkou klapy klap
 tovární gulášovkou chlamsty chlamst
 peru peru drum drum
 až se třese celý dům
 Má roztomilá Bárůško vem mě sebou
 Antigest Antigest Antigest Jolana
 A na závěr naší relace Čím jsem byl rád
 krátké upozornění
 nesvíí vám někde přebytečná hvězdička
 zvláštní znamení
 svítí

Všechny vaše informace a poznatky o hledaných
 pachatelích sdělte neprodleně
 na nejbližší stanici Veřejné bezpečnosti
 na adresu
 lidičky běžte už spát chcát ráť dát vát vé ví
 tři jedničky pačesát

Můj palec

Můj palec

je zlým a hočným bachařem
 ruky pracující za psacím stolem
 nohy odpočívající na kanapi
 uhotentódky která mě miluje
 aniž tuší mé bezneštějně promočené sny
 dostat se nahoru
 a stát se třeba libým nosem
 pana učitele Tvrdíka a jeho rákosky
 nebo úředními hodinami
 svobody obušků ctižádosti fondů
 odborů krvelačnosti
 anebo nejlépe
 lavičkou v parku
 veřejným zachodkem
 od nevidima do nevidima

Někdy mě ale přepadají výčitky
 že jsem asi moc velká svině
 když si to tak s palcem
 pěkně lajnujeme

Na břehu rybníka ?

ne

Nahý se klepu u Vltavy

Rozlité mlhy mezi chalupami ?

ne

Pouliční injekce smogu dopřevdy

zmizelá řečiště čistých a dravých vod ?

Bibče každodenní souč polopravd obehnaných :

..každý je strůjcem svého osudu...za všechno
můžou coury.....takovou hodnou měl.....

,....soudruzi, jen kus poctivé práce.....

.....sedřeli jsme se na baráku a nakonec
jeme v něm sami.....Budoucnost patří jen
mladým.....hele, život mám za sebou,
tak si piš, NEKUŠNI.....

Nahý se tedy klepu u Vltavy

neomyt nevysvlečen nenabalzámován

oficiálním očištěm

této doby

Abonentum revoluce

Nejistě se plížím
 fr_ontou
 posunutou do zázemí.
 Mírově mílovou kolonou
 ambéček, fiatů, trabantů,
 vilek a kurníků
 na_pěchovaných šatníků
 talířů plných po okraj

Zmodernizovanými zákopy
 uprostřed vytleskávačů Diků
 a jednotvárně se táhnoucích
 krajin SOS:

Mlad, převraty
 krize, inflace...

Nejistě
 jako bych svíral
 zápalnou šňůru od opony
 za kterou herci
 věří jen převlekům a zájezdním úspěchům
 a nápověda
 podle předem přiložených
 dobrovolných seznamů
 odškrtává masky od propadliště
 v němž mizejí
 překávaní a překonakovaní funkcionáři
 přežraní a přetažení meloucháři
 místní corbusiéri a chryslerové
 lidičky pachtící se
 pod tuzexovou letkou

nejistě
 vstupují do tohoto podmínovaného blahobytu
 s odjištěnou otázkou:

O JAKÉHO ČLOVĚKA BĚŽÍ REVOLUCI?

A běží o něj
 uprostřed měšťáckých zmní
 s patolízalskými čenichy?

A běží o něj
 korytářin
 po zuby opentleným healy
 kteří si proti všem těžkým
 chřipkám revoluce
 očkují
 bezcharakterní vakcínu neomylnosti?

A běží o něj
 mezi nahými zadky
 rozšvihánymi broky intrikářů

b ě ž í o č l o v ě k a
 plného Lenina.
 Neumlčeného a křičícího:

CHCEME-LI POZOROVAT
 BAK MUSÍME
 POZOROVAT DOLE

obětující

nejdražší něžné úvěry
 neoteaané jedlíky
 syrových brambor pravdy
 dělníky - ty apoštoly revoluce
 mého tatínka - komunistu Františka
 a všechny neznámé

kteří si v revoluci
 nepředplatili
 první místo u stolu.

Drama

Za to že jsem líbila kluka
s klackem okolo mně fnukali:
Povinnost a rozum v hrsti
sláva vděku sláva účtů...

Sláva tetkám na poli
když hřaduji v první brázdě
v Národním

Ať se třeba utancují
okolo svých baráček
Nejsem z bonbonierových Meryš
ani z mramorových kachlíček

Já jsem proti cintám
odbarvených Nán
já se deru na svět
jako cikán za sluncem

Jak to vlastně chodí

Chlapečkové a holčičky
 holčičky a chlapečkové
 už se v tom vezete
 a se vši nádherou!

Matinky sčítají
 má dáti-dal
 tatkové cinkají
 paklíčky od oří
 aby se holátka
 poměla

Jiní
 si trhnou nožkou
 a ona v tom lítá
 zmrskaná jezevci
 zavrtanými v lenoškách

Ale k čemu lamento?
 Svatebšané
 už říhají v sedmém nebi
 a ženich s nevěstou
 slibují hory doly
 /v makovičkách jak v digitálkách/

Vždyť zítra prý
 holčičky a chlapečkové
 chlapečkové a holčičky

orvou každou vteřinu
 zvyk a grif
 nedají dohromady
 ty své kramle

klopýtnou
 pod těžkým závěsem
 mlčení

- Ano, miláčku,
 ano, pusínko. -

Dřepnou si
 na holcu naději
 v skřípavém soukolí
 manželství

v kterém se von
 K, zasejc udělal'
 a vona
 „mlátila pantem“

Pry...
 A je to tak dobfc
 že nikdo neví
 jak to vlastně
 chodí

Jarní neurozy

Je březen
červené nebe nad městem
voní deštěm
Václav Hrabě.

Jiří Buriánek sténá bezmocně na silnici
s otevřenou zlomeninou levé nohy
vedle brumlajících kol motorky
Odštěpek kosti
přitahuje mlčky
sbíhající se dav
strek.

Fridrichová z bloku B
devátéposchodíčíslobytu68:
"Všechno pro fakana
jen od Stegnera."

Návyky dělíme na špatné a dobré.
Čím to, že mi vyhovují jen ty špatné,
- Inu, /dědeček/ člověk se zvykne na nejhorší. -

Houževnatí Baskové
a ještě houževnatější Irové
ve svém úsilí neocházejí.
Tarabovi otesánci také ne.
Jedny to stojí životy,
Tarabovy
vyžranou spížírnu.

Na první stránce deníků
lynčují černochoy.
Na zadní - rozhodčí.
Uprostřed reklam
lačné oko mužů.
Zcela dole
pod šňůrou a plenkami
vrnící básníci

/nepřevínutí/

překřičení

disidenty, diverzenty, trockisty, teroristy,
revizionisty, nacisty...

Horničtí Sakamrovci
porazili nový rekord.

Sláva jim.

Místní Setrapovci iks piv
a večer svým chrápáním
manželky.

Banba jim!

Mladé fyzičky
skládají bez uzardění
první zápočty z dívčí fyzičky,
natísco já,
elektrizován
sršící vodivostí jejich svetrů,
vybuchují jako panie.
Vietnamské dívky také sršely elektřinou.
Louis Corvelán opět v zajetí.
Novinových frází.
Na letince Praha - Mnichov:
Nožké pivo a sladký Gott.
Obojí se nedá dlouho vydržet.

Lenka B.,
kouzelná Pařížanka z Dolních Bečkovic
zemřela v devatenácti
na rozpad krve,

"Tati,
teče ti rajská",
telegrafuje šestiletá Markétka.
Čtyřletý Matěj
koupí mamče k svátku
největší nákladák
světa.

Doklesy 1977
1. dílance standardu
62000 1978/

Písničkář Fuxa
pak každý den všem:
Brochy a míry.

Černý mrak nad světem:
Neurózy a hrůzy.

Minulost

V černých, vlnkých koutech
sklepa v Ovencecké ulici
slyším ještě teď
hlasy,
které se nevrátí:
Dupot filmových holínek
přízračných esesáků
chroptění pološilené stařeny
unírající v bytě pod námi

A ze dna zdí
skřípění brzd
nervózní ječení lidských klaksonů

A utopenou
vonavou trávou!

V básničce

Každý rok

si nadělují pod stromeček
básničku.

Letos o vousatých kamarádech
se kterými vyrážím na lov
mamutek do šantónu

což není betlém
ale chlív pro spadané hvězdy.

Očkem bestie

vesele mrkáme na vyřazené ježíšky
úhledně zafačované hrdlořezy a vykuky
kterak dobíjejí mamutky
v druhé cenové skupině
a jsme s nima
něžně nadřčení.

V básničce

se to dá ještě vydržet
ale na vánoce

je z toho kocovina a mrazení v zádech
že jsi furt sám
se svým Dněprem.

Osuď

Hulákal v putyce

- Jeden se má

a druhýmu se ... -

Ale stejně bídněj den okolo

pokocanej ubrus zválený kalhoty

čím dál víc bezmocnější sliny

nikdo

ho nebral na vědomí.

Jen tyto řádky

nešťastné

jako on.

Špejchar kus
/VL. Mišíkovi/

Kamarád ze Špejchara
s vatákem prolezlým
na sto honů
s věčným vyhazovem na krku
z cizího pállitru
lertě
svůj špejchar kus.
Džemje přitom
revmaticky
a ty o tom zpíváš
poeticky.
Zatímco on
s nožem na krku
s nožem, co nezná slitování
počítá šrobáky který mu zbyly
na poslední
Špejchar kus

ani mé zázemí v matce,
 která si prožila frontu na plyn,
 od něhož jí spasil
 nálet spojenců,

z nás neodpárou
 konzumní výločky.

Ty podšívky lhostejnosti
 přehlížející
 elektrické šoky svobodě,
 laviny bídy,
 cyklony teroru

stejně unaveným a světáckým zrakem
 jako my svůj milostný monoskop,
 tuřoví zemětřesení svých obav,

už po tolikrát zaskočené
 bezmocným prokluzováním koleček a hrotů,
 tou nenapravitelnou recidivou historie,
 tím dupajícím šelestem strachu

z olověných zrcadel
 zupických holínek,

z leklých břich
 zavezených rybníků,

ze srovaného rumu
 božích stánků,

z katastrof
 vymezených z katastru map.

II -

Ale ještě žijí lidé,
 ne zlatí středotrataři a vše sčítající kšeftaři,

lidé, jejichž smrt
staví ke zdi
prozřetelnou spravedlnost byznysu,
ukazuje prstem stále popáleným
do svých vlastních řad,
jako štika proti spodním proudům
zaběhaných polopravd.

Žádný pomník,
profoukaný rukáv zdravic,
předplatné všech korouhviček,

ale člověk,
metající ze své hlavy
vrchovaté činy,

neboje se chyby,

smíchu,

slov jak rozzuřených býků,

člověk,
s nímž se hádám,
radím o svobodě,

ne té lehké holce
s předpotopním vrakem
absolutně demokratického
nasazení klobouku,

o svobodě každodenní,
jež je každou chvílí,
tak lehkomyšlně zas za školou
na slavnostech přeslédých
a lihovatějících švestek,

o svobodě,

na kterou já
třeba utahán a uštván
rozpadajícím se panoptikem
direktivně pohybujících se panáků,
stavím
vratký žebřík budoucnosti,
budoucnosti nevyhnutelné,
jak věčně zralý
hrozen poznání.

Zedníkem

je můj kamarád.

Staví poctivé přičky.

ne ty, co se sesypou

při první výmluvě.

Naučil mě:

Křivá zeď prostě nestojí.

Věřím mu.

Vsadil jsem na to

celý svůj život.

V osmnácti

V opuštěném bytě
 se pane, žije
 Klidně si zapálím cigaretu
 osanu si něčeho
 silnějšího
 a umírám
 ve vaně.

Ale s osmnáctkou na krku
 s příšerně odkápavajícím kohoutkem v koupelně
 v tichu,
 které je uprostřed nedospavé noci
 strašidelné,
 nutně potřebuji někoho,
 kdo by ocenil mou volnost,
 aspoň do okamžiku,
 než přiklušou drazí rodičové
 a jako zkušeni inventurníci
 přelítnou rodinné police,
 prohnuté pod ostatky ztracených iluzí
 porculánovým dojetím
 a originálními samorosty z převálcovaného lesa.

Krátce, před jejich čmuchotechnou
 se mám na pozoru.
 Nebo vytáhnou na pořad tisíckrát přetřásanou přednášku
 jako: -Víš, nikomu nesmíš věřit,
       jsi tak mladounká -
 a nestydatě pokračují v teorii
 o vyhlazení všech panen na zemi
 nezletilými delikventy,
 kteří si podle nich
 právě zvolili za svou miss,
 Místo aby se
 šli raději vycpat
 nebo si docela rozumně
 pořídili nové čalounění
 do ložnice.

Ano, nevyznám se
 a dívčí plky z hastrošáckých časopisů,
 nedbalkové úbory
 tisíckrát převzdychsných prvních nocí,
 jejichž sladce poetický refrén Sbohem a šáteček
 vystřízliví až v statistických hlášeních typu
 Nazdar plíno, nebylo vás nikdy dost,
 hrozivá kulisa šedivých obličejíčků
 provdaných devatenáctiletých kuchtiček,

mě děsí svou upjatou,
 neživou toporností.

Ano, nevyznám se
 v dvojsmyslných pauzách a košilatých chichichí
 při kterých mi sebejistí třicátníci
 drží studenými prsty kolena,
 snažíce se do mě namrskat
 celý nápojový lístek vinárny.

Ale mé světácké vzeřžení
 stejně padá s domácím raportem
 ve 22.00 - nejpozději!

Ani polokoktající chmýřátko,
 mladé jako já,
 mě příliš nenadchne
 květnatou předmluvou o věčnosti a lásce
 s kdovíkolikáté galaxie,
 z které se probíráme až po několika jarních maratónech
 prvními nesmělými doteky.

A možná
 přestane koktat jako já
 a nebude tak dokonalý a sebejistý
 a uděláme si spolu šumáčka
 a stanu se zasloužilou matkou
 a dědečkovu vousaté harampádí
 bude pro našeho prcka
 nejkrásnější hračkou
 a babiččina teorie o nezodpovědných kriminálnících
 sedne jako ulitá
 na mého, věčně zabepřázdňného delikventa.

Ale v osmnácti .

je každá sebeútrata
v opuštěném, na dlouho opuštěném bytě
morbidní.

A za jeho stěnami
nesmím zakopnout
o hešteřivé drbny
- A léta otěhotněla, vážení -

A snad proto
stahují podvědomě žaluzie
přes mé významé a blahosklonné
posuzované osmnáctiny
proti všem slintalům a sládilům,
mentorujícím kazatelům,
dokonalým nulám a klepnám,
kteří se přehrabují v cizích životech
jako v popelnici
plné ložnicových pseudorevolucionářů
a lokálních poběhlíků

PROVDANÁ

Až si jednou uvážete na krk
 Tomáše Žárovku,
 jenž vás za jakési nejasné noci
 potemělého mozku
 ozářil,
 nebo až ve slabé chvílce
 vsadíte v roztoužení
 na Bonaparta Koňaka
 a propadnete se
 nenasytnou plotnou
 proměněná v universálního vymetáka
 všech koutů a drbů
 otémánkových páprdů,
 zahrabaná pod velkým prádlem
 kutilů,
 politikaříčků a sviňáčků,

proklejete Oněgina
 a milostný řád školních písnek,
 místo kterého kutálejí před sebou
 bodří švejkové štěstíčko na dva tahy
 a užvanění homérové a přeborníci hospod
 vám slavnostně přidělují čestné léže
 po svém zvalchovaném boku,
 zatímco stehujeme
 popraskané švy ideálů,
 pohlavkujeme budoucí makarenky,
 vyvažujeme knedlíkové teorie relativity,
 přišíváme knoflíčky od třetí světové války,
 odstavujeme odpíchy porodů
 a nenávidíme
 vypočítavé nerony a naléhající nasony,
 nenávidíme je,
 až je milujeme
 s nekonečnou hořkostí
 vleklých a rozplizlých nečasů samoty
 a kručíme a sníme ze všech svých
 zetraceně vysátých sil fen,
 uvázaných na řetězu domácností,
 o bezbolestných porodech,
 o věčných milencích
 kteří vás milují víc,
 než své vášně
 a sebe.

Chlapeček roček	2
Stále dočeka	5
Polkovník IV	6
Když	7
Beatnická z Letné	8
xxx (Dobrá ostríhaný - metaforám)	12
Hledal jsem vás ještě	13
Čingiz: Ajtmatovi	14
xxx (Čím jsem čím jsem)	15
Můj palec	16
xxx (Na břehu rybníka?)	17
Abonentům revoluce	18
Drama	20
Je to vlastně chodí	21
Jarů neurdy	23
Mimnost	25
V bledniče	26
Osud	27
Špejchar kus	28
H-cestou do Lohé	29
XIV (Zedníkem)	32
V osmudcti	33
Provdaná	36

